

Plac zabaw

Cel: doskonalenie umiejętności planowania, precyzji i naśladowania ruchów w obrębie aparatu mowy ze szczególnym uwzględnieniem pionizacji języka i pozycji wertykalno-horyzontalnej

1. Posłuchaj opowiadania o zabawie samogłosek na placu zabaw. Wykonaj ćwiczenia przed lustrem.
2. Przypomnij sobie w co bawiły się poszczególne samogłoski. Wytnij litery. Dopasuj je do odpowiednich obrazków.

Przyjemny wiatr i grzejące promienie słońca zachęcają do zabawy na placu zabaw. Na zielonej trawie bawi się sześć samogłosek [a], [o], [e], [u], [i], [y].

A O E U I Y

(Wymawianie kolejnych samogłosek. Wdech nosem, mówienie na wydechu, przedłużanie fonacji z zachowaniem właściwego dla danej samogłoski kształtu warg.)

Samogłoska A bawi się ze swoją koleżanką na huśtawce równoważnej. Głoski bujają się do góry i do dołu.

(Usta otwarte. Brzegi języka doklejone są do zębów trzonowych i przedtrzonowych. Czubek języka dotyka wału dziąsłowego za górnymi zębami i opada lekko w dół, bez odklejenia brzegów języka od zębów. Ćwiczenie przypomina bezgłośnie mówienie głoski [l].)

Samogłoska O wspięła się na najwyższy szczebelek drabinki. Stamtąd widać cały plac zabaw. Stojąc tak wysoko, czuje się niczym ptak. Rozkłada szeroko ramiona i wyobraża sobie, że odlatuje.

(Czubek języka dotyka za górnymi zębami siekaczami. Usta są otwarte, żuchwa opuszczona. Układ języka zmienia się z wąskiego na szeroki bez odrywania apeksu od siekaczy. Język dotyka brzegami zębów trzonowych i zwęża się. Zamienna pionizacja wąskiego języka i przyjęcie pozycji wertykalno-horyzontalnej.)

Samogłoska E wybrała do zabawy najwyższą zjeżdżalnię. Z radością zjeżdża w dół.

(Czubek języka za dolnymi siekaczami. Środkowa część masy języka unosi się i styka z wałem dziąsłowym i podniebieniem twardym. Żuchwa lekko opuszczona, pozwala na rozciąganie środkowej części masy języka. Zmodyfikowana propozycja ćwiczenia „koci grzbiet”).

Samogłoska U bawi się w piaskownicy. Buduje zamek i fosę z wodą. Przy pomocy łopatki wykopała już głęboki dół.

(Przy rozchylnych ustach w jamie ustnej uniesione zostają brzegi języka tak, aby jego kształt przypominał dołek. Tzw. „kubek/ łyżeczka z języka”.)

Samogłoska I narysowała kredą na boisku planszę do gry w klasy. Na jednej nodze wskakuje na kolejne pola. Przy każdym skoku jej but głośno hałasuje, uderzając podeszwą o twarde asfalt.

(Kłaskanie. Mocne wklejanie całej masy języka w podniebienie twarde.)

Samogłoskę Y zmęczyło silne słońce. Chowa się w cieniu pod daszkiem w kształcie muchomora.

(Wklejanie całej masy języka w podniebienie przy opuszczonej żuchwie. Wyraźnie widoczne w tej pozycji jest wędzidełko podjęzykowe. Tzw. „grzybek z języka”.)

Późnym popołudniem wszystkie samogłoski są już zmęczone. Żegnają się i wracają do swoich domków. Jutro też spotkają się na wspólną zabawę.

